

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itelőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A befejezett kiegyezés.

Pécs, 1899. július 3.

A kiegyezési javaslatok letárgyalása alkalmából a kormánypárti sajtó organumai nem tudnak hova lenni a nagy megnyugvástól és boldogságtól, s nemcsak a politikai égboltot festik Wlassicszal rózsásnak, de az ország közgazdasági jövőjét is minden irányban biztosítottak hirdetik.

Nevezetes rekordot ér el ebben a tekintetben a „Politikai Hetiszemle“, mely tegnapi számának első cikkelyében diadalal hirdeti, hogy az ország gazdaságilag biztosítva van 1907. évig és közel nyolc évig nyugodt szemléli lehetünk az osztrák eseményeknek, mert azok bennünket a kiegyezés révén sem érintenek.

Ismételten kifejtettük már, hogy az ilyen vérmes reménykedések mennyire homokra vannak építve, mikor az osztrák császárparagrafus képezi egyedüli biztosítékát annak a viszonyosságnak, a melynek meg nem tartása az egész kiegyezési alkotást rögtön halomra döntheti. Hisz a Politikai Hetiszemle idézett cikkelye is kiemeli, hogy „miután Ausztriával vámszövetséget kötni nem sikerült, egyedül Magyarország adhat csak törvényes garanciát arra, hogy a kiegyezésben foglalt határozmányokat meg is fogják tartani. Mert Ausztria csak velünk szemben van kötelezve, a reciprocitás elvénél fogva.“

Nos, ha igaz az, amit tagadni nem is lehet, hogy t. i. egyedül Magyarország adhat törvényes garanciát a kiegyezés megtartására, akkor ez a garancia csak Magyarországra vonatkozhatik, mert nekünk sem jogunk, sem tehetségünk nincsen a kiegyezés megtartását Ausztriában is garantálni. A reciprocitás csak föltétel, melyet kikötöttünk s melyet Ausztria tetszése szerint adhat meg vagy vonhat vissza, de nem garancia, amely a kiegyezés megtartására minden körülmények között köteleznél.

Éppenséggel nem áll tehát, hogy 1907. évig gazdaságilag biztosítva vagyunk, de még kevésbé áll az, hogy ez idő alatt az osztrák események minket semmiképpen nem érinthetnek. Nagyon is közlőrl érinthetnek bizony, mert a teljes fölforduláshoz nálunk sem kell egyéb, mint hogy az osztrák parlament visszavesse a kiegyezés kérdésében tett császárparagrafusos rendelkezéseket. Mert arról ugyan ne is álmodozzék senki, hogy ezt az osztrákok nem fogják megtenni, mihelyt alkalmuk nyílik rá, mivel ez a kiegyezés Ausztriának is éppen ugy érdekében fekszik, mint Magyarországnak.

Ausztriának csak az fekszik érdekében, hogy Magyarország a közös vámterületen továbbra is gyarmata legyen, minden lelkifurdalás nélkül döntheti tehát halomra az olyan kiegyezést, amely Magyarország érdekeit is annyira-mennyire kielégíti; mert a fölől teljesen biztosítva van, hogy bármit

csináljon is, a gazdasági különválás bekövetkezni semmi szín alatt nem fog.

Azt mondja ugyan a Pol. Hetiszemle cikkirója a mostani kiegyezési tárgyalásokról is, hogy „tisztán csak Magyarországtól függött, hogy a kiegyezés és a közös vámterület létesüljön. *Egyetlen szavunkba került volna és ma már a külön vámterület alapján állanánk.*“ De van-e olyan naiv lélek a világon, aki készpénzül fogadná ezt a nagyhangú frázist; ha t. i. ez alatt a tényleges külön vámterületet érti a cikkiró s nem a külön vámterület jogi állapotát, ezt a fából való vaskarikát, amely alapon törvény szerint már 1898 év elejétől állunk.

Jogunk, az lett volna hozzá, sőt a vámelkülönítés szoros és helyes törvénymagyarázat mellett köteleességünk is lett volna, de hogy csak egyetlen szavunkba került volna azt keresztül is vinnünk, mikor még az ischli klauzula elejtése is csaknem alkotmányválságot idézett föl, azt komolyan talán maga a cikkiró sem hiszi el.

Hasztalan zengik hát a magyar sajtóban a közös vámterület dicséretét s a gazdasági önállóságra való áttérés veszedelmeit, az nem egyéb a róka koma filozofijánál, aki savanyunak találta az elérhetlen magasságban függő szőlőt. Hisz a gazdasági közösség eszméje a hatvanhetes törvényben arra az axiómára lett alapítva, hogy mindkét szövetséges állam érdekei annyira egyezők és egymást kiegé-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az Alpokon keresztül.

— (Innsbrucki levél.) —

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Két éjjel és egy teljes nap folyton utazva, végre délután 5 órakor Innsbruckba érkeztem. Itt a Maximilian kávéház egyik márvány-asztalánál átgondolva uti élményeim, megragadom a pennát, hogy papírra vessem utazásom egyes érdekesebb epizódjait.

Egész éjjel zakatolt, dübörgött a déli vasut és a Balaton partján elhaladva, Prágerhóton keresztül Lienc felé szállított szédítő sebességgel. Hajnalhasadáskor már túl voltam az édes magyar határon, hajnalhasadáskor már az Alpepek hegyes-völgyes világában utaztam tova.

Mily szép és mégis mily fárasztó utazás! Az ember bámuló szemei a természet csodái láttára kimerülnek és feje szédül a természet kápráztatón szép látványosságaitól. Csillogó hó borított mindent és az Alpepek legbelsejében az emberek bokáig gázoltak a hóban. Ugy nyolc óra felé feljött a nap, arany sugarai utat törtek a tömör ködfelhőkön keresztül és a láthatár lassan-lassan kitisztult. A

hegyóriások hófehér főkötőjükben, csillogó ruhájukban egymás után tüntek fel és bámészkodva tekintettek arra a parányi kis futó jószágára, a mely vakmerően rohan tova kiálló szirtjeik alatt, beláthatatlan mélységű torkaik, szakadékaik fölött.

Egy furcsa nevű jóképű angol turista volt az utitársam. Angol volt annak minden porcikája, Albion szülőltjére vallott minden mozdulata.

Mikor megtudta, hogy journalista vagyok, így szólt:

— A jó journalisták is olyanok, mint a valódi angolok: Mindig kóborolnak. A magyar véreben is benn van, akár csak az angoléban: Szeret világot látni.

Különbén humoros legény volt az én derék angolom is, a mint tapasztaltam, szerette a kalandokat.

Dölsach állomásra robogott be a gyorsvonat villámsebességgel, mikor az én angolom felállt és így szólt hozzám:

— Meguntam már ezt a folytonos utazást, akarok egy kicsit a magam lábán járni. Viszontlátásra a következő állomáson! Elképedtem.

— De hiszen nem mehet ön gyalog a következő állomásig. A vonat gyorsan megy és nem fog várni Önre!

— Majd megvárom én a vonatot! — szólt és podgyászát a kocsiban hagyva, a

vasut irányával teljesen ellenkező hegyi ösvény hóborította útján tova sietett.

Egy darabig még láttam, de a vonat megindult és az én hóborító angolom teljesen eltűnt szemem elől a zuzmarás fenyőfák mögött.

— Na, ez sem érkezik ma Münchenbe — szólék magamban, ugyanis az angol utitársam Münchenbe készült.

A vonat gyorsan robogott a Dráva völgyében előre és egy negyedóra múlva már a következő állomáson voltunk.

— Tíz perc! — kiáltotta a vonatvezető.

Kétségbeesetten néztem ki az ablakon, de az én hóborító angolom bizony nem volt ott. Ez egyszer pórul járt: lemaradt a vonatról.

A kies tekvésű Lienchen voltunk, a hol az Isel hatalmas örvényt alkotva beleömlik a Drávába. Kiszálltam a kocsiból és szétnéztem, hogy nem pillantom-e majd meg valahol a kalandvágyó angolt. De biz az nem jött, a vonat pedig tovább robogott még mindig a drávamenti hegyszakadékok között.

Vagy húsz pernyi utazás után Thal állomás következett.

Már messziről láttam lobogtatni egy kenderőt és legnagyobb bámulatomra az én angolom mosolygó arcát pillantottam meg.

Előbb odaért, mint a vonat és még ő várt a mi megérkezésünkre. Kérdezősködésemre azután elmondta, hogy ő már jól ismeri a vidéket, bejárta nem egyszer és tudja,

szítók, miszerint ezek legcélszerűbb kielégítést csak közös vámterületen nyerhetnek.

Ezt az axiómát azonban a gyakorlati tények annyira meghazudtolták, hogy már a közönségnek legkitartóbb hívei is kénytelenek beismerni, hogy a közönség Ausztriának inkább áll érdekében, mint nekünk, a miben annak elismerése is benne foglalatik, hogy a közös vámterület Ausztria érdekeit fokozottabb mértékben szolgálja, mint a miénket. Hisz a Pol. Hetiszemle cikkirója is beismeri, hogy a kiegyezés egyes intézkedései lehetnének tökéletesebbek is és több haszonnal járók, de ezt azzal mentegeti, hogy nem lehet olyan alku a világon, a melyben csak az egyik fél érdekei nyerjenek kifejezést.

De ha áll az, hogy nekünk érdekeink teljes érvényesüléséről le kell mondanunk Ausztria érdekeinek a megóvása végett: hol van akkor az a híres érdekközösség, a melynek kedvéért a hatvanhetes törvény a vámközösséget dekretálta? A magunk érdekeiből csak ellentétes érdekek kedvéért kell engednünk, ha pedig érdekeink ellentétesek, akkor a közönség Ausztriával szemben sincs jobban megokolva, mint lenne bármely más külföldi állammal szemben.

Aztán miféle engedményeket tett az új kiegyezésben Ausztria kormánya Magyarországnak, hogy nekünk viszontengedménykép le kellett mondanunk a tökéletesebb és több haszonnal járó kiegyezésről? Megszüntetett egypár törvényteleniséget és jogtalanságot, a melylyel három évtized óta zsarolták Magyarországot s ennek fejében Magyarország lemondott a többi jogtalanság megszüntetésére irányuló követeléseiről: eltűri pl. az abszurd tiroli gabnavámokat még évekig, befolyást enged az idegennek saját közlekedési eszközein a tarifa-politikára stb.

De megfizetjük majd a jogtalanságok egy részének megszüntetését csengő pénzben is, mert hasztalan utal arra a Pol.

hogy a vasut óriási kerülő uton ér Thal állomásra. Így aztán ő kiválasztva egy hegyi ösvényt, megelőzte gyalogszerrel a robogó gyorsvonatot.

Az angolom immár kísértélte magát, humoros kedve ismét megjött és jókat mulattam sajtáságos kiejtésű talpraesett élcein.

Vidám diskurzusunkat bámulatkiáltásom szakította meg. Egy hatalmas sziklavár közvetlen közelében robogtunk előre. Óriási sziklatömbökön, fenn a magasban épült e vár. Hatalmas, megközelíthetetlen bástyaival, ósdi, de épen tartott falaival, felhúzó hidjával gyönyörű látványt nyújtott. A vár alatt zöld fenyves húzódott meg, legalul pedig a Dráva hullámzó hajjai nagy zajjal csörtettek tova szikláról-sziklára.

Én a várat bámultam, az angol pedig engem. Gyönyörködött meglepetésemben. Majd megsimogatta szép szőke szakállát és így szólt: — *Ez a brucki kastély!*

Nemsokára *Leopolds-Ruh* fenyves övezte fürdőhelyet is hátra hagytuk és gyönyörködve néztük a szép tiroli viseletet.

Minél közelebb jutottunk Innsbruckhoz, annál nagyobb volt a hó. E vidéken már szánkókon jártak a jó tiroliak és nem egyszer láttuk a gyermekeket is, a mint a dombtetőről kis szánkóikon a völgybe suhantak alá.

Leopolds-Ruh közelében egy malmot pillantottunk meg közvetlen a vonat mellett. Felfogta a Dráva vizét, a fölös vizet pedig

Hetiszemle cikkezője, hogy a kvótaemeléshoz az osztrák parlament munkaképessége lenne szükséges, ami pedig be nem következvén, ismét királyi döntés lesz a kvótaügyben, amely pedig más nem lehet, mint az ideai, miután a helyzet nem változott.

Változott bizony, hisz a Pol. Hetiszemle is éppen a változott helyzet dicséretét zengi. A kvótaemeléssel való rekompenciát még Bánffy megígérte az új kiegyezés életbeléptetése fejében s ez a Reichsrath elé terjesztett javaslatokban világosan kifejezésre is jutott. Az utolsó uralkodói döntésnél az új kiegyezés még nem érvényesülvén, a kvótadöntés is meghagyta a régi arányokat; de most már életbe lépven a Badeni-féle kiegyezés, érvényesülni fog annak járuléka, kvótánk fölemelése is; ha parlamenti megegyezés mellett nem lehet, hát uralkodói döntéssel, mert az csak nem tételezhető föl, hogy a Bánffy-Badeni alkudozások megállapodásai az uralkodó tudta és hozzájárulása nélkül létesülhettek volna.

H i r e k.

Pécs, 1899. július 3.

Le a képeslevelezőlap-gyűjtéssel!

Az már igazán a legszázadvégibb szokás, mely ezt az epidémikus divatot behozta. Valahogy át ne vigyük a huszadik évszázadba is, mert akkor meg már századelejű bolondságnak kell nyilvánítanunk. Mert hogy bolondságnál nem egyéb, ezt ne tessék elvitatni kedves és kedvelten hölgyeim. És valljuk be őszintén, hogy önök tették divattá ezt a szeccsiós zöldséget a maga kinövéseiben.

Miután így a káromkodásokon szerencsésen átesünk, tegyünk egy kis számítást. (Hiába, ezt az ugynevezett statisztikát csak nem akarja bevenni a magyar ember gyomra, pedig az ármányos nimőt azt is kiszámítja, hány szál haja hull ki egy évben a kontinens lakóinak.)

Nem tagadom, én is szenvedélyvel küldözgetem a képes levelezőlapokat. Ezt pedig

emeletnyi magasságból zuhantatta alá. Ónyi hosszú jégcsapok csüngtek le a malom oldalfalairól és a nap játszó sugarai olyan szépen tündököltek a lezuhanó víztömegben, a csillogó havon, a hatalmas jégcsapokon.

Tizenkét óra után, délben berobogtunk *Franzenfesterc*. Minden oldalról megközelíthetetlen ez a kis város. Már a vasut is egy várkapu alatt érkezik a városba és ez erődítményről háboru esetén halomra bombázhatnák a közelgő ellenséges vonatot.

Franzenfestén személyvonatra szálltunk át. A vonat összes lámpásait meggyújtották, mert hosszú alagutak következtek.

Még öt órai utazás után Innsbruckba érkeztünk, a hol angol ismerősömtől barátságosan elváltam. Divatos szokás szerint utolsó szava ez volt:

— *Schicken Sie mir Ansichtskarten!*

Késő estig Innsbruck ósdi falai között jártam. Óriási hegyekkel van körülvéve és a város közepén az Inn kristálytisza vize folydogál. Monumentális épületei nagyon lekötötték figyelmemet, színháza azonban nem kisebb, mint a budapesti vígszínház. Az utcák igen élénkek, lakói barátságosak.

A nap még egy bucsucsókot nyomott az Alpesek innsbrucki ormára, a hegyek biborvörös fényben úsztak, azután lassan-lassan besötétedett s csak a csillagok, mint megannyi őrszemek fénylettek a tiszta égboltozaton.

Németh Péter.

azért kell tennem, mert az Uristen vagy ötven leányismerőssel ajándékozott meg, kik véletlenül (vigye az ördög ezt a véletlent, mely pedig a szindarabokban is első szerepet játszik) másutt laknak, mint a hol én lakom. Ezen állapotnak pedig szükségszerű kifolyása az, hogy képes levelezőlapokkal kell enyhítenem a nagy távolságot. Ötven leányismerősöm lévén — egyébként igen szeretetreméltóak — mindegyiknek küldök minden hét napban egy-egy „anzikcot”. Egy képes levelezőlap ára: 5—10 krajcár, középszámítás szerint 7 krajcárt véve, így állíthatom föl a műveletet: $50 \times 7 = 420$.

Ez polgári nyelven annyit jelent, hogy négy forint és husz krajcár. Egy hónapra számítva, tizenhét forint, egy esztendőre kétszáz-négy forint. Tessék most hozzávenni ugyanannyi két krajcáros bélyegeket, kapunk ismét ötvenkét forintot, vagyis ugyanennyit veszítünk. A végösszeg tehát 256 frt.

Kétszázötvenhat forintomba kerül tehát évente kedves leányismerőseimnek az a különös kedvtelése, hogy képes levelezőlapokat gyűjtenek.

Már most tegyük föl, hogy én egy díjazott joggyakorló vagyok valamelyik törvénytárséknél. Van ötszáz forint fizetésem. Hogy szabad hát akkor nekem ennek felét ilyen örült dologra költenem? Kérdezem önöket szép ismerőseim: a szívükre veszik azt, hogy én éhen pusztuljak? Hagyjanak élni!

És ezt követelem ezer meg ezer felebarátom nevében. Ők is élni akarnak, nekik is joguk van az élethez. Önök pedig képes levelezőlapok nélkül is ellehetnek.

Ha pedig mindenáron gyűjteni akarnak, ne rójjanak ránk sarcot, mert tessék elhinni, ez a képes levelezőlap a legsúlyosabb adó.

Az „anzikc” kártyakért ostromolt, nyugalmába haborgatott és vagyoni állásában megtámadott emberek nevében segélyért kiáltok én, a ki a végsőig küzdöttem, de már nem győzöm.

Segítség! Le a képeslevelezőlap-gyűjtéssel!

M—n.

Napirend 1899. július 4-én.

Naptár: kedd, július 4. — Róm. kath.: Ulrik. — Prot.: Ulrik. — Görög-kel. (jun. 22.) Ózséb. — Zsidó: Thamusz 26. — Nap két 4 óra 9 perckor; nyugszik 7 óra 55 perckor. — Hold két 1 óra 30 perckor éjjel; nyugszik 5 óra 43 perckor délután.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: szeles, boros, hűvös, eső várható. Lögyakorlat a Mecseken.

— (A megyei állandó választmány) ma délelőtt 10 órakor ülést tartott a vármegyeházán a jövő hétfői vármegyei negyedéves rendes közgyűlés tárgysorozatának előkészítése végett. Az ülésen báró *Fejérváry Imre* dr. főispán elnökölt s résztvettek rajta: *Tormai Károly* alispán, *Kosztis Kamill* főjegyző, *Kovácsffy Kálmán* kir. főmérnök, *Nagy Jenő* tiszti főügyész, *Jeszenszky Lajos* árvaszéki elnök, *Mende Lajos* dr. tiszti főorvos, *Gyenes Klétus* főszámvevő, *Mándy Samu*, *Margittai Péter*, *Darászty Ödön* dr., *Német Lipót*, *Benkő Gyula*, *Stajevits János*, *Keserits Ferenc*, *Darócy Aladár* dr., *Vargha Alajos*, *Zvonicsek Alajos*, a járási főszolgabírák és a referens aljegyzők. Az ülésen több ügy érdekes és hosszadalmas vitát keltett, úgy, hogy az ülés csak félegykor ért véget.

— (Az utolsó kaszinó est.) A nemzeti kaszinó szombaton este tartotta ama nyári kaszinó estélyeinek utolsóját, melyeket az igazgatóság nyolc egymást követő szombaton át rendezett tagjai számára. A szombati estélyen — melyen a zenét a 44-ik gyalogezred zenekara szolgáltatta — az esős idő folytán csak igen kevesen látogatták meg s bár táncra sem volt alkalmas a megjelentek száma, a multság a legkedélyesebben folyt le a késő éjjeli órákig.

— (Elhalasztot közgyűlés.) A pécsi Zenekedvelők Egyesületének tegnapi

kitűzött évi rendes közgyűlést nem lehetett megtartani, mert a tagok nem jelentek meg határozatképes számban. A közgyűlés megtartását a jövő vasárnap, f. hó 9-dikének délelőtti 11 órájára a városháza közgyűlési termébe tűzte ki *Majorossy* Imre elnök, a mikor is a közgyűlés — tekintet nélkül a megjelent tagok számára — okvetlenül meg fog tartatni.

— (**Villámcsapás.**) A nyári idény beállta óta alig mulik el nap, hogy zivatarok és felhőszakadások okozta károkról ne kapjunk hírt. Ilyen hírről értesítik most is lapunkat Darócihalmáról, ahol szombaton délután óriási széllel kezdődött zivatar volt. A villámok mind sűrűbben cikáztak végig a fekete felhőkkel borított égbolton, midőn óriási dörejével a villám lecsapott a *káptalani kápolna tornyára*, melyet annyira összerongált, hogy a javítási munkálatok huzamosabb időt fognak igénybe venni. A villám a kápolna főoltárán is tetemes pusztítást vitt véghez, emberéletben azonban nem esett kár.

— (**A megyei árvaház**) igazgató választmánya ma délelőtt 9 órakor *Tormai* Károly alispán elnöklete alatt a vármegyeházán ülést tartott. Az ülésen felvettek a folyó tanév végével megüresedett hét árvaházi helyre 4 fiút és 3 leányt. Azután tárgyalták az érdekelt szőlőbirtokosok kérvényét, melyben az árvaház és a Weidinger-féle szőlő közötti ut helyreigazítására 173 forint hozzájárulást kérnek. A hozzájárulást azonban a választmány megtagadta. Ezzel az ülés véget is ért.

— (**Öngyilkos mérnök.**) Szlatinán *Kuba* József a valpói uradalom nyugalmazott mérnöke felvágta az ereit és elvérzett. A szerencsétlen ember Verőcemege megbízásából építkezéseket vezetett és a reá bízott pénzzel nem tudott elszámolni. A napokban megengedték neki, hogy csak július 5-én számoljon el, de nem volt reménye, hogy a kitűzött határnápra rendezze ügyeit. Ezért lett öngyilkossá.

— (**Küldöttség a kereskedelemügyi miniszternél.**) Verőce vármegyének egy nagyobb küldöttsége tisztelgett ma a képviselőházban *Hegedüs* Sándor kereskedelemügyi miniszternél, hogy a Dolnji-Miholjac és Dráva-Szabolcs között létesítendő hidat szorgalmazza. A küldöttség vezetője, *Pejacsevich* Tivadar gróf főispán, ecsetelte a küldöttség kérdését, ismertette e hid nagy közgazdasági és kereskedelmi fontosságát. A miniszter megígérte, hogy amennyiben az állam a hid-építésekre előirányzott összegnek a birtokában lesz, azonnal megkezdik a hid építését, mert a miniszter maga is szükségesnek tartja a pécsi vonalszárny építése céljából a hid megteremtését.

— (**Hímen.**) *Ziegler* Gyula állatorvos eljegyezte *Szentspály* Irént, homorod-szentspályi Szentspály Gyula pénzügyőri felügyelő és neje született *Tordai* Krisztina leányát Pécsen.

— (**Radó Kálmán halála.**) A magyar társadalom bizonyára mély részvétellel veszi azt a hírt, hogy szentmártoni *Radó* Kálmán, orsz. képviselő szombaton délután Karlsbadban meghalt. *Radó* Kálmánban a magyar közélet egyik érdemes s nagy szerepet vitt egyéniségét veszti. Mint Vasvármegye főispánja s a Rábaszabályozás kormánybiztosa olyan — talán tulzott — erélylyel járt el, hogy a Dunántul szélteben-hosszában a »vas ember« néven ismerték. A dunántuli ág. hitv. evang. egyházkerület főfelügyelői tisztét töltötte be. Hű fia volt egyházának s sokat tett az egyházkerület anyagi viszonyainak javítására. A parlamentben nagyon megszerették, a királynak egyik meghitt, bizalmas embere volt, aki a valóságos belső titkos tanácsosi ranggal is kitüntette. Majdnem minden kormányválságnál ott volt a miniszterjelöltek lajstromában. Nagyon rokonszenves volt a szereplése a legutóbbi krízis idején is. A legnagyobb erénye *Radó* Kálmánnak a törhetlen, tiszta magyarsága, a melyért azok is megbecsülték, akik nem egy politikai nézetben voltak vele s a Rábaköznek

a Rábaszabályozás által okozott gazdasági válságát részben az ő kéréseire szigorú intézkedéseinek rótták fel. A Dunántul érdekeinek egyik legerősebb védelmezőjét vesztette el benne, akit őszintén meggyászolnak szerte az országban. *Radó* Kálmán 1844-ben született Répcelakon, atyja szentmártoni *Radó* Lajos alispán volt. *Radó* Kálmán Sopronba és Eperjesre került. Vasvármegyében szolgabíróssággal kezdte a közpályáját. 1869-ben és 1872-ben Deak-párti programmal képviselő lett. Ezután lett a Rábaszabályozás kormánybiztosa s 1894-ig Vas megye főispánja. Szapary Gyula gróf miniszterelnök a Ház elnökévé akarta jelölni, de *Radó* nem fogadta el ezt a méltóságot. 1896-ban Felső-Eőrött kormánypárti programmal megválasztották. Számos bel- és külföldi érdemrend tulajdonosa volt. A német arisztokráciával nagyon jó viszonyban volt, kivált mióta lányát *Pozsadowszky* gróf államtitkár fia vette nőül. Kivüle még egy leánya, *Erzsike* s egy jogász fia van.

— (**Gólya a vonaton.**) A szeszélyes, hosszucsőrű madár, melyet legutóbb *Schenk* tanár »segédjének« neveznek, már ismét megjárta magát s a robogó vonaton látogatott meg egy leányt. Tegnap délelőtt történt, hogy *Szent-Lőrinc* és *Pellérd* között egy harmadosztályu kocsiiban az egyik utasnőt szülési fájdalmak lepték meg. Az utasok hirtelen, úgy a hogy lehetett, fekvőhelyet raktak össze a kocsi ülésén s mire a vonat Pécsre berobogott, a fiatal leány egy egészséges fiúgyermeknek adott életet, ki — mint mondani szokás — anyjával együtt a körülményekhez képest elég jól érzi magát.

— (**Nyugalomba vonult járásbíró.**) Igen szép ünnepélyt ült szombaton, f. hó 1-én *Pölt* Károly, szentlőrinci kir. járásbíró, ki nyugalombavonulásának alkalmából ötven terítékű bucsuvacsorát adott ismerősei és jóbarátai számára. A vacsorán *Szent-Lőrinc* és vidéke intelligenciájának számos tagja, valamint a nyugalomba vonult járásbíró hivatalársai teljes számban megjelentek. Természetes, hogy felköszöntőkben nem volt hiány, a melyekben a közszeretnek örvendő járásbírónak úgy hivatali, mint köztéren szerzett számos érdemeit méltatták.

— (**A pécsi hírlapírók nyári mulatsága.**) A v. h. o. sz. helyi választmánya csakis most ejthette meg a június 11-én megtartott nyári népnepély végleges leszámolását, mert mindez ideig késett a honvéd zenekar utazási költségeiről szóló hivatalos értesítés. Most, miután az összes számlák kifizetettek, újabb adományok is érkeztek, összeadás és helyesbítés is történt, most előtünk fekszik a végeredmény, mely szerint a népnepély összesen 1113 frt 73 krt jövedelmezett, mely összegből 1000 frtot már két hét előtt rendeltetési helyére küldött a rendezőbizottság, a hátralevő 113 frt 73 krt pedig ma küldötték Szegedre a központba, tetemes összeggel gyarapítva a vidéki hírlapírók országos szövetségének nyugdíj és segélyalapját. Ily tetemes jövedelmet egy hasonló célra rendezett ünnepség sem hozott még, és a szegediek siettek is már pécsi kollegáiknak elismerésüket kifejezni, mi pedig készséggel háritjuk az elismerést azokra, akiknek részök volt az ünnepély rendezésében, és a mi jó közönségünkre, mely a hírlapírók ügyét oly lelkes készséggel fölkarolta.

— (**Pályázat.**) A gyönki kir. adóhivatalnál egy adóiszti állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a szegárdi m. kir. pénzügyigazgatósághoz.

— (**Vicinális engedélyezés.**) A hivatalos lap vasárnapi száma közli a belovár-Verőcei helyi érdekű vasútra vonatkozó kereskedelmi miniszteri engedélyt. Ez engedély szerint a körös-belovári helyi érdekű vasút-részvénytársaság engedélyt kap a körös-belovári helyi érdekű vasút »Belovár« állomásától a barcs-pakráci helyi érdekű vasút »Verőce« állomásáig vezetendő fővonal és ennek *Misulinovac*

állomásától az »Eduárd« tárnához és a »József« tárnához, valamint »Belovár« állomástól a belovári gőzmalomhoz vezetendő szárnyvonalak, mint rendes nyomtávu helyi érdekű gőzmozdonyu vasut kiépítésére.

— (**Halálozások.**) Özv. *Csokonai Vitéz* Józsefné szül. *König* Lilla, életének 68-ik évében, szombaton este Szabolcsbányán meghalt. Temetése ma délután 4 órakor volt ugyanott. Az engesztelőségét holnap (kedden) tartják meg lelkiüdvéért a szabolcsbányai templomban. — Özv. *Asztalos* Györgyné, sz. *Andrásovics* Anna ma reggel fél kilenc órakor 88 éves korában meghalt. Temetése e hó 5-én d. u. 5 órakor lesz a Plébánia-utca 10 számú házból a budai külvárosi temetőbe, A gyászmisét f. hó 5-én d. e. 9 órakor tartják a belvárosi plébániatemplomban.

— (**Kinevezés.**) A pécsi kir. ítélőtábla elnöke *Szilágyi* Ernő végzett jogász szegárdi lakost a pécsi kir. ítélőtábla kerületébe díjtalan joggyakornokká nevezte ki.

— (**Pótvásár.**) A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Baranyavármegye területéhez tartozó Dunaszekcső községben a f. évi május hó 29-ére esett, de elmaradt országos vásár helyett f. évi július hó 10-én pótvásár tartassék.

— (**Egy miniszter aggodalmi az ebek miatt.**) A belügyminiszternek nagy aggodalmi támadtak. Megkérdezte ugyanis külön kegyteljes leiratban a pécsi hatóságot, hogy az ebeknek Nagy-Britanniába való szállítását szabályozó miniszteri rendelet a szakközegekkel közöltetett-e? Lám, micsoda aggodalmas urak azok a miniszter urak, ha az ebeknek Britanniába szállításáról van szó, de micsoda aggodalmasak! Bezzeg a leányvásár-szabályozás aggodalmas ellenőrzés nélkül folyik Romániába, Szerbiába, az egész Kelet büntészeibe. E tekintetben aggodalmaskodnék inkább a miniszter ur, hol magyartaj emberek-ről, nem pedig fajkutyaokról van szó.

— (**Ünnepély Lipiken.**) *Péter Ferdinánd* főherceg névnapiját nagy ünnepélylyel ülte meg Lipik nagyszámu fürdőközönsége. A fürdőigazgatóság Zágrábból rendelte meg ez ünnepély alkalmával a tűziszereket és tündéries fényben világította ki ez estélyre a parkot. A fürdőközönség vegyes karu énekkart szervezett, mely a főherceg szerzeményeiből három darabot énekelt. Utána *Radics* zenekara néhány darabot játszott s a fürdőközönség nevében a fürdő igazgatója, *Fritz Vilmos* lendületes beszéddel köszöntötte föl a főherceget, ki meleg szavakkal köszönte meg az ovációt. Ezután 25 terítékű bankett volt, melyen a főherceg s a fürdő elite közönsége vett részt. Az első poharat *Marschalko* tanár ő felségére emelte, másodsor Szemerei fürdőorvos köszöntötte föl az ünnepelt főherceget, ki azután poharát a fürdőközönségre üritette. Másnap hálaadó istentisztelet volt, melyen az összes fürdővendégek megjelentek. A főherceg állapota napról-napra javul.

— (**A közegészségügyi bizottság ülése.**) A megye közegészségügyi bizottsága ma délelőtt félkilenc órakor a megyeházán *Sey* László kir. tanácsos elnöklete alatt ülést tartott. A ülés tárgya volt egy Mohácson felállítandó második gyógyszerár engedélyezése iránt benyújtott négyrendbeli kérvény feletti határozathozatal. Mivel azonban csak két éve mult, hogy a belügyminiszter ily kérvényeket már visszautasított s ez idő alatt Mohácson semmi oly lényeges változás nem történt, ami az ötévi határidőtől való eltekin-tést vonná maga után, a bizottság kimondta, hogy a kérvények tárgyalása s azoknak a belügyminiszterhez való felterjesztése ez alapon ugys hiábavaló lévén, azok tárgyalásába nem bocsájtkozik. Így tehát egyelőre be kell

várniok a kérvényezőknek még három év elteltét s akkor tolyamodhatnak Mohácson újra második gyógyszerart engedélyezése iránt.

— **(Szabályrendelet a községi közmunkáról.)** A vármegyének a községi közmunkáról alkotott szabályrendeletét a belügyminiszter a rendelkezési részeknél több pontban módosította. A módosításokat most tárgyalta az állandó választmány és azokat a szabályrendeletbe beillesztvén, azt ily módosított alakban beterjesztik a hétfői közgyűlésen s annak kebeléből jóváhagyás végett a belügyminiszteriumhoz küldik fel.

— **(Megrongált közutak.)** A személyes időjárás, a gyakori szélviharok és esőzések nemcsak a vetésekben tesznek nagy kárt, hanem a közutakat is megrongálják. Az államépítészeti hivatalhoz naponként érkeznek jelentések a megye legkülönbözőbb részeiből a közutakon történt elemi csapások utáni rongálásokról s ma e hírből betetőzéssel érkezett két jelentés is, mely nagy károkról szól. Az egyik jelentés szerint a viharok a *siklói* járásban tönkretették a közutakat s a siklos-trinitási ut is óriási rongálást szenvedett. A másik jelentés Pécsváradról jött s e szerint a *pécsvárad*i járásban is sok pusztítást vittek véghez a viharok a közutakban. Ezeknek helyreállítása most természetesen ismét nagy tulkiadással terheli meg a megyei közuti alapot.

— **(Pénztárak különválasztási költsége.)** A vármegyei gyámpénztárnak a főpénztártól történt különválasztása alkalmával 2416 forint költség merült fel. E kiadásra a mai állandó választmányi ülés a gyámpénztári tartalékalapból kifizetni javasolja a közgyűlésnek, honnan jóváhagyás végett a belügyminiszteriumhoz fogják felterjeszteni.

— **(Jutalomdíj a könyvvivőknek.)** A megyei árvapénztári számadások feldolgozása után a könyvvivői személyzet jutalomdíj megszavazását kéri a megye közgyűléstől. A mai állandó választmányi ülésen *Tormai* Károly alispán 100 forint, *Jeszenszky* Lajos árvaszéki elnök 200 forint jutalomdíj ajánlását javasolta a közgyűlés előtt. A többség az utóbbi javaslatot fogadta el s így a közgyűlés elé 200 forint jutalomdíj megszavazását fogják terjeszteni.

— **(Uj állások.)** A megyei árvaszéki elnök javaslatot terjesztett be az állandó választmányhoz egy árvaszéki számvevői és egy árvaszéki könyvelői állás rendszeresítése iránt. A javaslatot az állandó választmány ma tárgyalta s el is fogadta egy új alszámvevői állás rendszeresítését 1000 frt fizetéssel és 250 frt lakbérrel, valamint egy új segédkönyvelői állás rendszeresítését 600 frt fizetéssel és 210 frt lakbérrel. Az alispán is javasolja új állások rendszeresítését; javasolja egy új alvél-tárosi állás rendszeresítését 900 frt fizetéssel és 245 forint lakbérrel; továbbá két 500 frt fizetéssel és 150 forint lakbérrel javadalmazandó irnoki állás rendszeresítését. Ez új állások rendszeresítését — természetesen az állami javadalmazás terhére — szükségesnek elfogadta ma az állandó választmány is és azoknak rendszeresítését ajánlani fogja a közgyűlés előtt.

— **(Jegyzők közgyűlése.)** Baranyavármegye községi és körjegyzőinek Mohácson *Klombauer* Antal elnöklete alatt tartott közgyűlésen az elnöki jelentés tudomásul vétele után jóváhagyta a közgyűlés az 1898. évi számadást és megállapította a f. évi *költségvetést*, majd pedig magáévá tette a bihar-megyei jegyzői egyletnek a körjegyzői kényszerített kontempláló törvényjavaslat elleni állásfoglalás iránti indítványát. Olvastatott az elnök írásbeli indítványa a jegyzői *nyugdíjszabályzat módosítása* tárgyában. Kiküldtek egy héttagú bizottságot a nyugdíjszabályzat átdolgozása végett. A tolnavármegyei jegyzői egyletnek a marhajárlatok kiállítás díjának 5, illetőleg 10 krban való megállapítása iránti indítványát is elfogadta a közgyűlés. A központi jegyzői

egylet elnöksége megkereste az egyletet az 1894: XVI. t.-c. 20. §-ának módosítása végett szükséges adatok beszerzésére s beküldésére. Az említett törvényszakasz ugyanis azt a jegyzőt, aki valamely halálesetet 8 nap alatt be nem jelent, rendbirsággal rendeli büntetni. Mivel pedig a jegyzők sürgős munkával nagyon túl vannak terhelve, e rendbirsággal való büntetést alig kerüli ki egyik is közülök. Ennek az intézkedésnek a módosítását óhajtják a jegyzők. A bekívánt adatok gyűjtésével az elnököt bizta meg a közgyűlés. Ezután olvastatott *Grosch* Vilmos indítványa a segédjegyzői állások rendszeresítése tárgyában. *Grosch* szóval is megokolta indítványát. — A közgyűlés e tárgyban a vármegye alispánjának átnyújtandó emlékirat szerkesztését határozta el s e célra bizottságot küldött ki. Olvastatott *Olaszi* Gábornak — a múlt évi közgyűlés által kiküldött bizottság megbízásából — készített terjedelmes (14 ives) javaslata a hivatalos ügyek egyszerűsítése tárgyában. Bizottságnak adatott ki. *Olaszi* Gábor indítványára a közgyűlés *Bolgár* Kálmán állami anyakönyvi felügyelőnek — amiért az állami anyakönyvvezetés sikeres életbeléptetését részben a jegyzők mint anyakönyvvezetők érdemül rójjá föl s ezért nekik elismerését fejezte ki — köszönetét nyilvánította. A pécsi járás jegyzőinek azt az indítványát, hogy egyes, a vármegyei közgyűlésen tárgyalás alá kerülő szabályrendelet-tervezeteknek a napirendről való levétele iránt lépések történjenek, a közgyűlés nem fogadta el, mert a jegyzőknek alkalmuk van észrevételeiket a járási közigazgatási értekezleteken megtenni s a sérelmes intézkedéseket a községek által megfélembreztetni. Mármaros vármegye jegyzői egyletének a leltározási díjak felemelése iránti indítványát elfogadta a közgyűlés. Az országos jegyzői közgyűlésre *Horváth* János püspök-bogádi és *Cupi* Ede patacsi jegyzőket küldötte ki a közgyűlés.

— **(A kath. legényegylet)** folyó hó 9-én tekeversenynyel és táncal egybekötött kerti ünnepélyt rendez. Belépdíj tagoknak 30 kr., nem tagoknak 40 krajcár. Kezdeté d. u. 4 órakor. A zenét *Kolompár* István zenekara szolgáltatja. Kedvezőtlen idő esetén az egyleti *restauráció* is ekkor nyitattik meg.

— **(A megyei nyugdíjválasztmány)** ma *Tormai* Károly alispán elnöklete alatt délelőtt féltized órakor ülést tartott a vármegyházán. Az ülés foglalkozott *Mathievics* József, volt vármegyei irodahusár özvegyének kérelmével, ki a férje által élvezett évi 170 forint kegydíjat a maga számára is kiutalványoztatni kérte. Mivel azonban férje már régen élvezte a kegydíjat s kegydíj élvezők özvegyei részére a megye segélyt vagy kegydíjat nem szokott adni, a kérelmezőt a választmány elutasította. Az állandó választmány ezt mai ülésében tudomásul vette s ilyen értelemben fog előterjesztést tenni a közgyűlésnek.

— **(Szepesmegye a jegyzői nyugdíjigényért.)** Szepesmegye mozgalmat indított meg a községi és körjegyzők nyugdíjigényére nézve a törvényhatóságok közötti viszonyosság megállapítása tárgyában. Az erre vonatkozó megkeresést megküldte Baranyavármegyének is, melyet ma tárgyalta az állandó választmány. A választmány a megkeresést pártolólággal terjeszti a közgyűlés elé, hogy a befizetett nyugdíj más törvényhatóság területére való átlépéskor a jegyzőknek beszámíthatassék, de a befizetett összegek áttételét nem tartja szükségesnek s erre vonatkozólag szabályrendelet alkotását javasolja.

— **(Mohácsnak elég egy orvos.)** A mohácsi községi képviselőtestülethez a jelenlegi községi orvosi állás megüresedése alkalmával kérvényt nyújtott be több Mohács községi lakos, hogy még egy új községi orvosi állás szerveztessék s a két állás egyszerre töltsessék be. A képviselőtestület többsége azonban nem tartotta szükségesnek a második orvost s a kérvényt ezért elutasította. A kér-

vényezők most a vármegyéhez felebbezték s a felebbezést ma tárgyalta az állandó választmány. A választmány sem látta szükségesnek a második községi orvosi állás szervezését s így a felebbezés elutasítását javasolja a közgyűlésnek. Egyszersmind most már be fogják tölteni választás utján az üresedésben levő egy községi orvosi állást is.

— **(Vidéki ipartestületek köréből.)** Baranya-Sellyén ipartestület van alakulóban. A némeibólyi ipartestülethez pedig *Ráctóttós* és a szomszédos községek iparosai akarnak csatlakozni. A pécsi keresk. kamara jóváhagyó véleményével ma foglalkozott a megye állandó választmánya és elhatározta, hogy mindkét kérvényt azzal terjeszti a közgyűlés elé, hogy azok pártolólággal terjesztessenek fel a kereskedelmi miniszterhez.

— **(Szigetvár díszpolgára.)** Szigetvár község a közelmúltban díszpolgárrá választotta turonyi *Biedermann* Rezső nagybirtokost s ez alkalommal elhatározták, hogy a közügyek terén bokros érdemeket szerzett díszpolgár életnagyságu képét megfestetik a község tanácsterme számára. A kép elkészülvén, tegnap tartották meg annak ünnepélyes leleplezését és átadását Szigetvárott. *Balogh* József községi bíró nyitotta meg lendületes beszédével az ünnepélyt, melyet *Duchon* Ödön alkalmi beszéde követett, ki szép és meleg hangon tartott beszédében megemlékezett a díszpolgárnak a közügyek terén szerzett nem csekély érdemeiről. Ezután levették a képről a takaró leplet s a jelenvolt nagyszámu ünnepi közönség lelkes éljenzése között átadták a község bírójának. Délben bankett volt, délután pedig a 44-ik gyalogezred zenekara tartott sétahangversenyt a Zrinyi-téren.

— **(Esik az eső!)** Mikor e sorok íródnak, reggel van s a már nemegyszer megénekelt beállott nyári idény végtelen dicsőségére, bizonyos őszi melancholiával verdesi a redakció ablakát az eső, mihez olyan harmonikus andalítóan hat az ereszetek folyókáiból aláhulló esőcseppek halk loccsanása. S ezt az idilli képet csupán az utcákon végig hömpölygő barna víztömeg zavarja meg, melyen a káromkodó emberek komikus bakugrásokkal igyekeznek átjutni, míg a hatalmas szél pajzánkodva fordítja ki az übercihás férfiak és esőköpenyes hölgyek kezeiből az esernyőt! Szóval benne vagyunk nyakig a nyár gyönyörűségeiben — szecesszionista módon!

— **(Az elveszett fülbevaló.)** Krisztián Ilona hét éves leánynak tegnap délelőtt kiveszett a füléből az egyik fülbevalója; a leányka otthon sirva panasolta el szüleinek, hogy őt az utcán egy ismeretlen asszony megállította és beszédbe ereszkedett vele, miközben észrevétlenül kilopta füléből a fülbevalót. A szülők ily értelemben tettek az esetről a rendőrségnél jelentést, mely azonban — több mint bizonyos — hiába kutat a fülbevaló tolvaj ellen, mert még a valószínűség látszatával sem bír az, hogy valaki fényes nappal megállítson egy kis leányt az utcán s az azonnali tettenérésnek téve ki magát, egy fülbevalót lopjon, mely páratlanul mi értéket sem képvisel. Bizonyára elvesztette a kis leány a fülbevalót s félve a szülői dorgatoriumtól találta ki ezt a mesét.

— **(A ki pénz nélkül mulat.)** Gundrum Bélának mulatni való kedve támadt, azonban pénze nem volt. De ez nem gátolta őt abban, hogy be ne menjen egy felső vámház-utcai korcsmába, ahol nagy hangon vacsorát rendelt, melyet kellő borok kíséretében elfogyasztott. Midőn fizetésre került a sor s a korcsmáros két forint negyven krajcárt követelt, Gundrum ama lakonikus megjegyzéssel, hogy:

— Tán csak nem vagyok bolond, hogy fizessek! — távozni akart. Persze lefűlelték és átadták a rendőrségnek.

— **(Vasárnapi emberek.)** A miként vannak hétköznapi emberek a nagy világon, akként vannak vasárnapi emberek is,

kik arról nevezetesen, hogy mikor rájuk virrad a hétnek eme pirosbetűs napja, már kora reggel megkezdik az ivást s estére aztán ugy leszopják magukat, hogy a rendőrségi hírek hőseivé avatódjanak. Ilyen öt alakot szedett össze a tegnapi est és az elmúlt éj folyamán a rendőrség részben botrányokozás, részben csendháborítás miatt. A hősokeket ma reggel, miután kialudtak mámorukat, kellő jótanácsok kíséretében utnak bocsájtották.

— **(Találtatott.)** A tegnapi nap folyamán két gyűrűt találtak, melyek közül az egyik jegygyűrű, belső véséssel. A gyűrűket igazolt tulajdonosaik a rendőrségnél átvehetik.

— **(Az artista barát.)** Rangha József napszámos tegnap este kint járt a buza-téren, ahol az Enders-féle cirkusz tartja előadásait. S miután az amerikai körhintánál, annak forgó gyönyöreit élvezve, elmulatott három krajcárt, elment a cirkusz elé, ahol a zenekar recsegő trombitái oly ellenállhatlan vágyakat keltettek Rangha lelkében, melyek arra készítették, hogy a cirkusz deszkafalát megmászassa és egy pillantást vessen az idomított lovak ígértföldjére. Miután azonban kapatos volt a magyar, ez a mászás nem ment minden zaj és recsegés nélkül s így észrevették a kíváncsi, de fizetni nem óhajtó embert, a kit lehessegetve a kerítésről, beszállították a torony alá.

— **(Fizetésemelések az egész vonalon.)** A város és a megye tisztviselői még megirigylük a falusi hivatalnokokat. Mert az állandó választmány előtt ma egész csomó községi képviselőtestületi határozat volt, melylyel a községek az ő tisztviselőik fizetését felemelik. *Mágocs* nagyközség például a közgyámok fizetését 50—50 forinttal felemelte s egy árvatari könyvelői állást szervezett 300 frt fizetéssel. *Hosszúhetényben* emelik a bíró fizetését, *Maiss* község a pénztáros fizetését

rendezi, továbbá *Szent-Dienes*, *Vörösmarth* és még több község emeli tiz-húsz forinttal a tisztviselőik fizetését. Sőt van olyan is, ahol a községi bába fizetését emelik. Szóval az egész vonalon megindult a fizetésemelés s nem sokára a falusi hivatalnok nagyobb úr lesz a városinál!

— **(A becsületes megtaláló.)** Ma reggel a piacon egy cselédleány elvesztette tizenhat forint készpénzzel terhelt tárcáját, azonban mire felért a rendőrségre, ahol az esetről jelentést akart tenni, már ott várta a pénztárca a pénzzel együtt, melyet Cigler Marica gyümölcsárusnő talált meg s vitt fel a rendőrségre.

— **(Nőügyvédek Franciaországban.)** Nevezetes lépést tett a nőemancipáció. A francia kamaraszombaton 319 szóval 174 ellen elfogadta a Viviani-féle indítványt. Ez az indítvány a nőket feljogosítja arra, hogy kellő előképzettség esetében ügyvédi gyakorlatot folytathassanak. Éppen kétezer éve most, hogy a római császárság első századában a nőket ügyvédi gyakorlatra bocsátották. Mintegy kétszázéves mult után a nőknek ez a joga megszűnt s csak most éled fel újra ismét egy latin fajú nemzet körében. Hogy Franciaországot e téren is utánozni fogják, az kétségtelen s a végtárgyalásokon szereplő védőügyvédnök nem sokára Európaszerte megszokott alakjaivá válnak a törvényszékeknek.

— **(Mozgó hárem.)** A cár Abd el Ahad Khan bokharai emirnek egy udvari vonatot ajándékozott, mely egy háló- és két szalonkocsiból áll. Az emir az egyik szalonkocsit feleségeinek szánta és hárem-berendezéssel látta el. Ehhez a vonathoz egy konyhakocsit kapcsolnak, a melyben az emir és nejei számára rituális eledelket készítenek. Az emir legközelebbi zárandokutját Mekkába és Medinába udvari vonaton teszi meg.

— **(A „patkós“ miatt.)** Magyar György, Bálics-utcai lakos mit sem sejtve ült tegnap délután a háza előtti kertben, midőn hirtelen egy lapos rézdarab esett a lábai elé, mely kicsi hujja, hogy fejét nem érte. A rézdarab afféle „patkós“ volt, a melyet az utcai gyerekek pénzezni használnak. Magyar első meglepetésében felugrott s kiszaladt az utcára, hogy megnézze, ki dobta be a rézdarabot s fel is fedezte a tettest egy Makai József nevű suhancban, akit alaposan összeszidott. A suhanc azonban hazaszaladt s elpanaszolta szüleinek, hogy Magyar György őt megverte. Erre a Makai család érdemdús feje átment Magyarhoz, mivel csakhamar összeveszett s a veszekedés folyamán derekasan megverte, a dolog folytatása a bíróságnál lesz.

— **(Bucsuzó őrmester.)** Steinhauer Ferdinándot a pécsi 44. gyalogezred számvevő őrmesterét, a bécsi államrendőrséghez irodaségédtisztté nevezték ki. Távozása alkalmából, a 44-ik gyalogezred őrmesterei tegnap este a Vigadóban bucsuvacsorát rendeztek.

— **(Vasut a levegőben.)** Az eszéki lóvasutársaság még 1898-ban folyamodott a vármegyéhez az eszék-kisköszeg-hercegszöllősmonostori vasut építéséhez törzsrészcvények ellenében 50 ezer forint erejéig való hozzájárulást kérve. A közgyűlés kimondta ugyan, hogy a Duna és Dráva összeköttetése folytán ez a vasut fontos ugyan a vármegyére, de közúti alapja le lévén kötve, csak erkölcsi támogatását ajánlhatta fel. A vasut engedélyesei a folyó év elején ismét folyamodtak, a mikor is azt ajánlották, hogy az ötvenezer forint részletekben is fizethető, még pedig akár ötven évre, a mely utóbbi esetben évenként csak 2738 frt 80 krajcárt kellene a megyének fizetnie. A társaság csatolt jövedelmi kimutatást, illetve tervezetet is s ebben azt hozta ki, hogy a megyének évente 2500 frt részesedése

Cora nem ügyelt rá, hanem tovább folytatta:

— Miután te arra törekszel, hogy az Arthur-családnak tagja légy — valamire elő akarlak készíteni. Arra, hogy itt valakivel találkozni fogsz, a kit, ha nem is fog neked tetszeni, illő udvariassággal kell fogadnod.

Szünetet tartott, mintha elfáradt volna a beszélgetésben, valójában azonban zavarban volt az iránt, hogy mily módon hozza tudtára Percynek a veszedelmes ujságot.

— Nos? kérdi Percy most türelmetlenül.

— Kétségen kívül hallottál róla, hogy fivérem itt tartózkodik — mondta félénken. — Ő tudja a mi házasságunk történetét, azt is, hogy nem vagyok törvényesen elválasztva tőled; de reám való tekintettel hallgatni fog róla. Nekem sok függött attól, hogy ketten értekeztek egymással s ez okból hivattalak ide. Nem lennél oly szives, hogy csöngess?

Hallgatagon engedelmeskedett, mikor Mariette belépett, Cora azt mondta, hogy szóljon fivérének: beszélni akar vele.

Pár perc mulva megnyílt az ajtó és Davis Lucian belépett.

Percy lassan fölemelkedett, erre a találkozásra nem volt elkészülve.

Lucian észrevette meglepetését, de azért a legnagyobb hidegvérrel „nővérehez“ fordult:

— Be akarsz mutatni ennek az urnak, kedves Cora?

— Igen Lucian — ezért hivattalak, Fivérem, Percy ur — mondta annak. A legnagyobb nyugalommal értekezhet vele.

— Valóban, nagyon kellemes meglepetés — mormogta fogai között — és milyen művészen rendezte!

előírást a hajszálig követett, mindamellelt nemhogy javult volna, hanem napról-napra rosszabbul érezte magát.

A hét vége felé Girard Olivia Mariettétől — vagy most már igazabban: Perth Alice-től a következő levelet kapta:

Kedves Girardné!

A hadjárat megindult. Davis Lucian és Corának állítólagos házi-orvosa itt vannak. Megcsinálták a dolgot, hogy a cselédség nagyobb része s a háztartás vezetői megszökjenek; azt mondták, hogy Arthurné ragadós betegségben fekszik. Csak a szakácsné maradt itt s így nem került nagy fáradságomba, hogy az öreg Haggart segítségül magam mellé csempészszem.

Lenn a faluban már azt beszélnek, hogy Oakley urnője szerencsésen túl van a veszélyen és már egyre jobban van. Ellenben férje súlyosan betege a ragadós láznak. Az orvos ugyan azt reméli, hogy megmentheti; de Arthur John teljes egészségét sohase nyerheti vissza, mert agya meg van támadva, előreláthatóan egész életén át elmebeteg lesz.

Az elővigyázó orvos a ház legjobban félreeső részén két szobát rendeztetett be páciense számára, ott állandó felügyeletet loznak tartani. E célra Davis szolgálját, Henryt hozatta el, arról azonban nem tud, hogy Henry már az én zsoldomban áll. A szerencsen minden orvosságból, a melyet a beteg bevesz, próbát hoz nekem, azután megvan a másolata azoknak a recepteknek, a melyeket, hogy a látszatot megőrizze, doktor Le Guise Arthurné asszonynak ír. (Mind, egytől-egyig ártatlan szerekről szólnak.)

lenne a jövedelemből, tehát csak 238 frt 80 krajcárt kellene évenként fizetnie. Az állam-építészeti hivatal e számítását felelte tetszetősnek és megbízhatatlannak jelezte s nem véleményezte a hozzájárulást, mivel a megye utalapja ugyanis ki van merülve. A mai megyei állandó választmányi ülésen nagy és hosszadalmas vitát provokált ez az ügy. *Tormai Károly* alispán, *Kosztits Kamill* főjegyző, *Zvonicsék Alajos* és *Darászy Ödön* mellette voltak a vasutnak, valamint *Német Lipót* is; *Stajevits János* és *Kovácsffy Kálmán* főmérnök el-lene érveltek s végre az alispáni javaslat is úgy valósult meg, hogy a vasutat, bár a választmány lelkesen üdvözölte, de — a közuti alap a jövő évre még ma sem lévén jóváhagyva — egyelőre nem részesítheti segélyben a megye, hanem a hozzájárulás feletti határozatot az októberi közgyűlésre halasztja. A vasut addig tehát csak a levegőben fog épülni — s lehet, hogy azután is, mert pénz akkor sem lesz rá.

— (**Mulatságok.**) Tegnap tartotta a baranyamegyei Katona Hadastyán Betegsegélyző-Egylet az üszöghi erdőben huszonöt éves jubileumi alapja javára rendezett nyári ünnepélyét, mely igen szépen sikerült. A pécsi kádársegédek szakegylete szintén jól sikerült kerti ünnepélyt rendezett tegnap a gyár-utca 7. szám alatt. Ez a mulatság is jól sikerült s csak éjfél tájban ért véget.

— (**A megye közüti költségvetése.**) A kereskedelmi minisztertől leérkezett a vármegyének a jövő két évre szóló közüti költségvetési előirányzata. A miniszter helyben hagyta a 10% útdót és a 3 frtos ígás s 1 frt 50 kros kezínapszámokat; tudomásul vette azt is, hogy a hird-szászvári szászvármágocsi és a batina-főherceglaki közúttak építetnek ki a jövő két évben; de a bellye-bat-inai út kiépítését törölte s 1899-re kilencezer

forint állami segélyt utalványozott a közüti alap számára. A leirattal ma foglalkozott az állandó választmány, mely elhatározta, hogy a batina-főherceglaki út helyett bellye-bat-inai út kiépítését kéri, mivel az utóbbinak költsége kevesebb s ezzel Kistalud és Bodola köz-ségek kérelmének is elég van téve. Egyszersmind javasolja a közgyűlésnek, hogy a miniszternek az államsegélyért köszönet szavaztassék.

— (**Az öngyilkos temetése.**) *Enyészti Jenőt*, az öngyilkos kereskedőtanoncot, ki morfiummal mérgezte meg magát, tegnap délután temették el a budaikülvárosi temető halottasházából. Az öngyilkos szülei is meg-jöttek a temetésre és elsiratták fiukat, ki se-hogysen volt megelegedve pályájával, katona szeretett volna lenni s ezért már régebben foglalkozott az öngyilkosság gondolatával. Egy-szer agyon akarta magát szúrni s úgy vették el tőle az élesre fent kést. Mostanában min-denkinek beszélte, hogy öngyilkos lesz; de hogy a morfiomot honnan kerítette, nem tud-ják, mert a hivatalos vizsgálat szerint *Simon János* kereskedésében morfiom nem találtatott.

— (**A pécsi polgári daloskör**) f. hó 9-én (vasárnap) saját alapja javára a Scholz-féle sörcsarnok (benn a városbani Sör-ház-utca) összes helyiségeiben énekekkel, tánc-csal és tekeversenyyel egybekötött nagy nyári ünnepélyt rendez. Műsor: 1. »Népdalok« férfikar, Médertől. 2. »Viharban« férfikar, Dürner-től. 3. »Népdalok« férfikar, Lányi E.-től. 4. »Erdei béka« férfikar, Abt-től. Műsor után tánc következik. A tekeverseny már szombaton este elkezdődik s az ünnepély napján d. u. 2 órakor folytatódik. Lesz külön verseny a hölgyek részére is. Ezen alkalommal számos és közte igen értékes tárgyak lesznek kijátszva. A versenyre a kinevezett versenybíró-ság ügyel-fel. Lesz továbbá világposta és conftetti dobál-lás is. A talp alá valót, valamint a séta-zenét

Korodi Károly jól szervezett zenekara szol-gáltatja. Belépti-díj személyenként 30 krajcár, gyermekeknek 10 kr. Kezdeté a versenynek d. u. 2 órakor, az ünnepélynek 4 órakor. Az ünnepély rossz idő esetén a belső termekben tartatik meg.

— (**A pécsi kereskedelmi és iparkamara**) július hó 6-án (csütörtökön) d. u. 3 órakor a kamara saját házában rendes közülest tart. A napirend tárgyai: A) Elnöki előterjesztések. B) A kamarai iroda ügyfor-galmi jelentése C. Tárgyalási ügyek. I. A ke-reskedelemügyi m. kir. miniszter leirata a kenderkötelek szállítási feltételeit megállapító szabályrendelet-tervezet véleményezése iránt. II. Ugyanannak leirata Berzence község vásári helypénzdíjszabályzatának véleményezése iránt. III. Somogy megye közigazgatási bizottságának átirata Szigetvár nagyközség kövezetvám-sze-dési jogának megújítási ügyében. IV. Duna-földvár község előljároságának beadványa Du-naföldvár község vásári szabályrendeletének véleményezése iránt. V. A m. kir. államvasu-tak zágrábi üzletvezetőségének átirata a va-sutak által szükségelt háziipari cikkeknek köz-vetlenül a termelőktől való beszerzése ügyében. VI. Több pécsi kereskedő és iparos beadványa a pudapest-fiumei állami telefonvonalnak Dom-bovártól-Pécsig leendő kiterjesztése ügyében. VII. Több pécsi ékszerésznek beadványa egy állami zálogintézetnek Pécsen leendő felállí-tása iránt, VIII. Jelentés a kamarai ösztön-díjakról és javaslat ösztöndíj-pályázatok kiírása iránt.

Művészet, irodalom.

○ **Nemzetközi utazási almanach.** A nemzetközi idegenforgalom és a fürdők ven-dégforgalmának emelése, valamint az utazás

Arthur kisasszony egyelőre a faluban marad, de mindennap kérdezősködik bátyjának állapotára felől.

Még egy feladatnak kell eleget tennem. Ha ez sikerül, akkor közel vagyok céloimhoz és előrelátha-tóan pár nap múlva Bostonba jövök. Különben pedig itt maradok és várom a kedvező alkalmat egy új ki-sérletre. De mindenáron keresztül akarom vinni ezt a tervemet, — nagyon sok függ ettől.

Mit tervezett Perth Alice? Girard Olivia hiába törte rajta a fejét, de azért egy pillanatig se kételkedett benne, hogy a bátor leány a dolgot, a melyet fejébe vett, dia-dalmasan fogja az eredményhez juttatni.

A merész játék.

Derős decemberi nap volt, délután. A nap bágyadt sugarai a magas ablakon át Cora budoárjába tüztek, a melynek raffinált fényüzéssel való berendezése sokkal in-kább sejtetett a nagyváros egy előkelő palotájára, mint az egyszerű falusi házra. A pazar pompa birtokosnője a kandalló pattogó tüze mellett egy ottománon hevert; fe-hér kasmir-ruha volt rajta. Nagyon jó színben volt, az arca majd kicsattant a pirtól, a mi persze élénken meg-világította, hogy milyen nagyon nehéz lehetett a betegség, a melyből alig, hogy fölgyógyult.

Szemben vele, lábait szétvetve és gondosan ápolt kezeit nézegetve, Davis Lucian ült.

— Mit irtál Percynek? — kérdezte vontatott hangon.

— A mit már mondtam, hogy fontos közlendőm van számára s ez órában várok rá.

Davis látható pillantással nézett Corára.

— Nem igen látszol olyan valakinek, mint aki ve-szélyes betegségből épült föl, — jegyezte meg pár perc múlva.

Anélkül, hogy egy szót is szólna, Cora fölkel, át-ment öltözőjébe, keze alá vett egy kevés rizsport és fes-téket s pár perc múlva diadalmas mosolylyal tért vissza szövegszécséhez.

— Így — mondta könnyedén — az érdekes hal-ványság megvan, a bágyadt szemek szintén — csak most kissé összebb huzom a függönyöket, hogy a világítás ne-működjék oly erősen. Így aztán nem fog semmit se ész-revenni.

Ujra elfoglalta előbbi helyét az ottománon, azután meg könnyü takarót terített lábaira. Rögtön azután jelen-tette Mariette, hogy Percy lent a szalonban van.

— Vezesse ide — parancsolta Cora s azután Da-vishoz fordulva, halkán hozzátette: Menj most a könyv-társzobába s maradj ott, a mig hivatni foglak.

Davis rábólintott s egy mellékajton eltűnt. Percy a másik oldalon belépett a szobába.

— Remélem, nagyságos asszonyom — üdvözölte az-urnót álnok udvariassággal — nem becsülte túl erejét, a mikor ezen beszélgetésre hívott.

Cora kiérezte a gúnyt, de uralkodott magán.

— Igazán, nagyon figyelmes vagy — felelte lekö-telező hangon — de légy nyugodt; most már sokkal jobban vagyok s azt hiszem, pár nap múlva már telje-sen egészséges leszek. Hogy ide hivattalak, egész más-okból történt.

— Természetesen — vetette oda félig nevetve

eszméjének terjesztése és annak megkönnyítése céljából a fenti cím alatt díszes folyóirat indult meg Budapesten, mely a *kontinens érdekes városait, a forrásokat, fürdőket és klimatikus gyógyhelyeket* ismerteti írásban és képen, célszerű *menetrend összeállításokat* közül a nagyobb városok és fürdők közvetlen vagy csatlakozó összeköttetésével s a *menetárak táblázatával*.

Az almanach megjelent első füzeteiben, tekintve, hogy a külföldön mily kevesen ismerik Magyarországot, Budapest ismertetését megelőzőleg, közöl hivatalos statisztikai közlemények alapján általános érdekű adatokat, s egész sorozatával találkozunk a füzeten Magyarország legérdekesebb természeti szépségeit feltüntető, finom kivitelű tájképeknek, mint az Árva völgye, a csorbai tó, Strecsnó vára, a tarpataki vizesés, a dobsinai jégbarlang, a tordai hasadék, Herkulesfürdő, Adakaleh, Greben, a Széchenyi-ut stb. látképeivel.

Az almanachot, mely 50,000 példányban s ugyanazon kiadásban *francia, magyar, német és angol nyelven* jelenik meg s melyet a vállalat a bel- és külföld vasutain, hajózási vállalatain, a várótermekben, utazási, turista és sport-klubokban, szállodákban díjtalanul bocsát az utazó közönség rendelkezésére, megbízható saját ügynökségei és a világhírű *Cook Tamás és fia* cég s annak 264 irodája terjeszti.

Előfizetési ára az évenként négyszer megjelenő Almanachnak egy évre 4 frt. Előfizetéseket és hirdetések elfogad a „*Nemzetközi utazási almanach*“ kiadóhivatala Budapest, IV. Kristóf-tér 2. szám alatt.

○ A „*Zenélő Magyarország*“ zongora és hegedű zenemű-folyóirat most megjelent XIII-ik füzeté a VI. évfolyam II. félévének első száma tartalmazza a következő szép zenemű-ujdonságokat: I. »Szalmaszál a vízbe«, népdalt. II. *Blon Ferenc* »Világbeke« indulót. III. *Karganoff G.* »Souvenir« salondarabot. IV. *Linke Pál* »Hol a szó már mit sem érne« kuplé keringőt. Ily gazdag tartalommal jelenik meg a „*Zenélő Magyarország*“ minden füzeté, miért az minden zongorázó és hegedűsnek, ki a legjobb magyar dal, műdal, couplé, salon, tánczenét s hegedű-ujdonságokat kedveli, különösen figyelmébe ajánlhatók annak havonként kétszer megjelenő 10—10 oldal tartalmazó füzetéi. Egy negyedévben 6 füzet 60 oldal tartalommal 1 frt előfizetésért kapható s előfizetések a most meginduló új félévre s egyéb hangjegyekre szóló megrendelések a »*Zenélő Magyarország*« (*Klöckner Ede*) zeneműkiadóhivatalába Bpest, VI. Csengery-utca 62. sz. a. intézendők, honnan árjegyzékek és az egyes évnegyedek tartalmát mutató jegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

T a n ü g y.

A város iskolái.

— Pécs szab. kir. város összes községi népoktatási tanintézeteinek Értesítője az 1898—99. iskolai évről. Az iskolaszék megbízásából összeállította *Schneider István*, felügyelő-igazgató. —

A tanév végén az iskola és tanügybarátok s főképp a sajtó nyakára indított Értesítők tömege ellen nem egy elkeseredett felszólalást olvastunk már az idén is egyes lapokban. Hibáztatják az Értesítők mai divatját, azok tartalmát és helyettük némelyek csak rövid áttekintést, mások meg egyáltalán mit sem kívánnak az iskoláktól így tanév végén. Elégedjenek meg azzal, hogy egy csomó gyereket megbuktattak, egy még nagyobb csomót a felsőbb osztályokba átengedtek s punktum. Minek hozakodnak elő száraz statisztikai adatokkal; tíz hónapra terjedő táblázatos és egyéb kimutatásokkal, mikor a statisztika unalmas tudományával már ugysis torkig vagyunk. Aztán meg az Értesítők elején mire valók azok a hosszú lére eresztett úgy nevezett »értekezések«, mikor épen a vakációzó diák az, a ki nem olvassa el?!

E kifogásokat megcáfolni nem akarjuk, mert nem is szükséges. Csak amondók vagyunk, hogy ezek az Értesítőkkel elégedetlen urak bizonyára nem tartogatnak otthon egyetlen Értesítőt sem a saját diákkorukból, mert annak idején a szekundáknak miatta tűzbe dobálák őket! Különben édesen emlékeznének vissza az Értesítőkre és nem kárhoznának azok statisztikai tartalmát, a mi érdekes tudnivalókat rejt magában a jövő számára s tanulságos összehasonlításokat tartalmaz a jövőre nézve. S végül ami az unalmas értekezéseket illeti, ha azok olyan unalmasak s a diák nem olvassa el őket, nem veszít ezzel semmit; ha pedig elolvassa, mégse töltötte ezt az idejét hiába, mert bizonyára olyat olvasott, a mit ő még nem tudna megírni.

Ezt csak általánosságban mondtuk el s mindjárt rámutatunk egy Értesítőre, mely ellen e könnyen megdönthető kifogások közül egy sem hozható fel.

A város iskoláinak Értesítője ez, melyben mindenekelőtt harmadtél oldalra terjedő értekezés van. Ez csak nem hosszú az értesítői értekezések legelkeseredettebb ellenségei előtt sem?! És mégis mily szépen, mily talpraesetten tárgyalja benne a pécsi községi iskolai tantestület egyik illusztris tagja, *Haksch József* a hazafias nevelést, melyet egy rövid beszéd kíséretében ismertet a jövő nemzedékei előtt.

Az 1898—99. iskolai év története sincs hosszú lére eresztve. Kilencedféloldal az egész, hanem mily kincset tartalmazza e rövid ismertetés is hosszú tíz hónap fáradságos munkájának és a város áldozatkészségének.

Megtudjuk belőle, hogy a városi polgári, elemi és ismétlőiskolákba beiratkozott 3805 tanuló, 85-tel több, mint 1897-ben. A polgári leányiskolában volt 280, az elemi iskolákban 1702 fiú és 1245 leány; az ismétlő fiúiskolákban 162, a gazdasági ismétlőiskolákban 416 növendék. Az iparos és kereskedőtanonc iskolákban volt 935, a rajziskolában 38 és az ovodákban 1287 növendék; tehát 6065 növendék nyert oktatást a város iskoláiban.

Ez óriási szám mellett nem csoda, ha egyes osztályok tulzsufolva voltak, hogy 9 osztályban 80—90, 3 osztályban 90—100, sőt négy osztályban 100-on felül is voltak növendékek! Ezeket vezetni kell türelem és ügyszeretettel; teljes elismerés illeti hát meg tanítóinkat az évvégi eredményért, hogy 2744 volt a haladó növendékek száma, 266 nem haladóval szemben.

Dacára az iskolák tulzsufoltságának és némely tanterem kevésbé egészséges voltának, az egészségi állapot iskoláinkban a tanév folyamán meglehetősen jó volt.

A gazdasági ismétlő iskolákba beiratkozott, még pedig a budaikülvárosiba 87 fiú és 235 leány; a szigetikülvárosiba 75 és 181 leány; összesen tehát 578; kik közül haladó volt 427, nem haladó 67, a többi kimaradt.

Az ovodák növendékei így oszlottak meg: a nőegyleti ovodába járt 195 gyermek; az ágostontéribe 400; a Matessa-intézetbe 372; a szigetikülvárosiba 320 gyermek.

A zene-iskolát elvégezte 68 tanuló. A női keresk. tanfolyamot 15 növendék végezte. A főreáliskolai kereskedő tanonc-iskolában volt 159 tanuló. Az iparos tanonc-iskolában 719; az építőiparosok téli tanfolyamán 107 növendék.

A községi iskolaszék *Majorossy Imre* polgármester elnöklete alatt működött. A felügyelő-igazgató mellett a tantestület állt a polgári leányiskolában 10 tanerőből; a népiskolákban 42 tanerőből; 15 hitoktatóból; 4 rajztanítóból; 2 ovónőből és 5 segédovónőből.

Az elemi népiskolákban volt vallásra nézve 2535 róm. kath.; 67 ev. ref.; 78 ág. ev.; 6 gör. kel. és 61 izraelita. Haladó 2503 és nem haladó 244. A gazdasági ismétlő-iskolákban 436 róm. kath.; 6 ev. ref.; 13 ág. ev.; 36 izraelita növendék volt. Anyanyelve 479 magyar, 15 német volt, haladó 427; nem haladó 67. A keresk. tanonc-iskolában volt 57

róm. kath.; 2 gör. kel.; 7 ág. ev. és 32 izraelita növendék; magyar 72; német 21; horvát 3; cseh 1 és olasz 1. Haladó 80; nem haladó 18. A női keresk. tanfolyamon volt 8 róm. kath. és 7 izr. hallgató; 14 magyar és 1 német; haladó mind. Az iparos tanonc-iskolában volt 681 róm. kath.; 2 gör. kel.; 29 ev. ref.; 38 ág. ev. és 23 izraelita. Magyar 629; német 136; horvát 6; tót 2. A polgári leányiskolában volt 137 róm. kath.; 3 ev. ref.; 7 ág. ev. 2 gör. kel. és 114 izraelita. Anyanyelve magyar 248; német 11 és szláv 4. Haladó 240; javító vizsgálatra utasított 17; megbukott 4; osztályzatot nem kapott 2 növendék. Az ovodákban volt 933 róm. kath.; 1 gör. kel.; 34 ev. ref.; 13 ág. ev.; 137 izraelita. Magyar 978; német 133; horvát 6 és tót 1. Kétéves 39; hároméves 274; négyéves 284 és ötéves 421 gyermek. A zeneiskolában 62 róm. kath., 3 ág. ev. és 3 izr. tanuló volt. Magyar 68 s mind haladó, köztük foglalkozásra nézve iparos 15 növendék.

Az Értesítő végül közli a növendékek érdemsorozatát s a jövő tanévre szóló tudnivalókat.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése július hó 3-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén *Perczel Dezső* elparentálta *Radó Kálmán* és *Zsámbokrthy József* elhunyt képviselőket s azután több apróbb javaslat letargyalása után áttért a Ház valuta és barjavaslat tárgyalására.

Pulszky Gusztáv előadó elfogadásra ajánlotta a javaslatot.

Komjáthy Béla nem fogadja el a javaslatot, melyet a kiegyezési küzdelemben kifáradt férfiak csináltak. Mikor a kormány az önálló vám és bank ellen minden érvből kifogyott, akkor — mint egykor Tisza Kálmán — azzal álltak elő, hogy a király nem akarja. Tehát a függetlenségi pártnak csak engedélyt adnak a küzdelemre. de mikor kivívhatná az ország jogait, akkor elébe áll Bécs akarata. (Tetszés a függetlenségi párton.)

Kossuth Ferenc érdekesen fejtegeti, hogy a közös bank teljesen mellőzi a magyar gazdák hitelét, a miért is követeli az önálló bankot, mely kizárólag a mi érdekeinket szolgálja.

A vitát holnap folytatják.

T Á V I R A T O K.

— **Spanyol zavargások.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Valenciából jelentik, hogy ott nagy zavargások voltak, torlaszokat emeltek s a katonaság sortűzet adott. Ennek oka a vásárcsarnokok gyümölcs elárusítóinak magatartása volt, kik a torlaszok mögül lövöldöztek a katonaságra, mely a lövéseket viszonzta s egyik torlaszt bevette.

A lázadók megtámadták *Camilon* kólostort is, de a csendőrség és katonaság visszaverte őket, miközben harmincan — többen közülök halálosan — megsebesültek.

— **Dreyfus találkozása feleségével.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Dreyfusénak megengedték, hogy maga hozzon naponta ebédet férjének. Az ételeket is maga készíti. Rokonainak következő sürgőnyt küldte első találkozásukról Párisba:

„Sem Alfréd, sem én percekig egy szót se tudtunk szólni. Első szavai voltak gyermekeink nevei. Alfréd egészsége megrendült, de aggodalomra nincs ok.“

— **Elhunyt képviselő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Zsámbokréthy* József, szabadelvűparti képviselő, ki 1865. óta tagja a képviselőháznak s legutóbb Zelenyákot buktatta meg, 76 éves korában Zsámbokon meghalt.

— **Thun gróf Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Thun gróf, osztrák miniszterelnök ma megjelent a magyar képviselőház folyosóján, majd a miniszteri szobában Széll Kálmánnal a kiegyezési törvény és az ennek megfelelő császári rendeletek egyidejűleg való közzétételének részletes módozatairól tanácskozott.

Thun gróf ma délután 3/4 2 órakor visszautazott Bécsbe.

— **Dreyfuss itthon.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Brestből* írják, hogy a „Stax“ hajó este oda érkezett. Mindéideig még senki sem kapott engedelmet a hajóra szállni. A legénység csak holnap szállhat partra. A lapok híreket közölnek Dreyfus és Dreyfusné találkozásáról. Ezek szerint Dreyfus mikor néjét meglátta, néhány percig mozdulatlanul állt helyén, és utóbb is csak érthetetlen szavakat hallatott. Mikor magához tért, több ízben is sirni kezdett. Délután Dreyfusné újból felkereste férjét, és ezuttal már a találkozás is bensőbb volt. Rennesben a tegnapi nap minden incidens nélkül lefolyt.

— **Spanyol zavargások.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Valenciából zavargási hírek érkeznek, a katonaság fegyverhez nyult. A spanyol cenzura következtében részletek hiányoznak.

— **Szarvas Gábor szobra.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Budapest*en szép ünnepély folyt le tegnap délelőtt 11 órakor a Ferenc József-téren. Ugyanis tegnap leplezték le *Szarvas* Gábornak a nagy nyelvtudósnak emléksobrát. A szobor a Széchenyi szobor háta mögött áll. Az ünnepélyt az államvasutak munkásdalköre nyitotta meg a „Szózat”-al. Majd *Beöthy* Zsolt lépett az emelvényre s szép beszéd kíséretében méltatta *Szarvas* érdemeit, a miközben a szoborról lenullott a lepel.

— **Zola ügye.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Zola* Emil ügyét július 11-én tárgyalják a versaillesi esküdtbiróság előtt. Azonban hírlik, hogy a tárgyalást bizonytalan időre el fogják halasztani.

— **Robbanás Székesfehérvárott.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Székesfehérvári robbanásnál a tűz még vasárnap is tartott. Az utcán éjjel nappal nagy tömeg hullámozott fel és alá. A sebesültek állapota nem változott. *Danneberg* Lajos kereskedő inast nem találták meg, valószínűleg a lezuhant pinceboltozat temette maga alá.

— **A vonat elé vetette magát.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Ménfőn* (Győrmege) a déli órákban egy ismeretlen a robogó személyvonat elé vetette magát. A vonat teljesen széttroncsolta és rögtön meghalt.

— **A méregkeverők ítélete.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Temesvárott* a zsebelyi méregkeverők bűnpörében a törvényszék vasárnap délelőtt 10 órakor hirdette ki az ítéletet a közönség rendkívüli érdeklődése mellett. Az ítélet szerint özv. *Nikodém* Mária életfogytiglani fegyházra, *Urszika* Katalin, *Cosan* Mana, *Zimcsa* Trifunna, *Korin* Györgyöt gyilkosság büntette miatt 15 évi fegyházra ítélték. A négy elítélt asszonyra nézve a büntetésből mástól évet vagyis a vizsgálati fogságot vesznek kitöltöttnek. A többi 9 vádlottat vizsgálati fogságuk fentartása mellett felmentették. Az indoklás felolvasása egy órát vett igénybe.

Mikor az elnök kihirdette az ítéletet, özv. *Nikodemné*, aki tud magyarul, ezt kérdi:

Hogy értsem az életfogytiglan való fegyházat? Ugy, hogy örökre becsukva maradok?

Elnök: Igen.

Nikodém, (sirva). Nem nyugszom meg az ítéletben, mert én nem mérgeztem. *Urszika* megnyugszik az ítéletben, *Cosan* Mana apellál, ugyszinte *Zimcsa* Trifunna, *Korin* összevessen az ítélet hallatára, és kijelenti, hogy fellebez. A védők fellebeznek, dr. *Goth* királyi ügyész szintén fellebez sulyosbitásért, a felmentett vádlottakra nézve pedig a felmentés miatt. Az ítélet kihirdetése után az elítélteket lefényképezték.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. július 3.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: —; októberre: 9.32. — *Tengeri*: 4.50. — *Rozs*: 4.86. — *Zab*: 7.26.

Az értéktőzsdén az árai a következők: Osztrák hitelrészvény: 378.30. — Magyar hitelrészvény: 387.50 — Államvasut: 341.50.

Szerkesztői üzenet.

A kis lány ébredése. Ily című firkálmány érkezett hozzánk, de nem tesszük be az újságba. A papirkosár legfenekére került, hogy soha fel ne ébredjen.

Nyilt-tér.

Köszönet-nyilvánítás.

Fogadják mindazok, kik felejtetelen és mélyen szeretett fiunk,

Enyeszti Jenő

kereskedő tanonc,

f. hó 2-án végbement temetésén megjelenésük s egyéb részvétnyilatkozatuk által mély fájdalomukat enyhíteni igyekeztek, ez uton is hálás köszönetünket.

Pécsett, 1899. július 3-án.

Enyeszti János és neje
szülők.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Gazdák figyelmébe!

HÖFFLER TESTVÉREK ÉS TÁRSA

bőr- és gépszíjgyára

PÉCSETT.

Ajánl első rendű

gépszíjbőrt

croupanokban, és ebből készült **varrott gépszíjjakat** minden szélességben, kilogrammonkint **2 frt 70 kr.**

Vidéki megrendelések

utánvét mellett a legpontosabban eszközlötnek.

859. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Horváth Kriszta kistaludi lakos végrehajthatónak, Horvát Ilia csiperda-pusztai lakos végrehajtást szenvedett ellen 300 forint tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén lévő Kistalud községben a 403. sz. betétben felvett A. I. 1—3. sorsz. ingatlanra 364 frt; a kistaludi 404. betéti, 77 frt 02 kr. váltsággal terhelt, A. † 1. sorsz. szőlőlőből Horvát Ilia (nős. Gyámbász Daniczával) tulajdoni fele részére 156 frtban megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi augusztus hó 1. napján d. e. 10 órakor Kistalud községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 36 frt 40 krt és 15 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi nov. 1-én 3333. szám a. kelt igazs. ügy. miniszt. rend. 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 : 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbiróság mint tlkvi hatóságnál, 1899. évi április hó 22-én.

Székács Pál

kir. albiró.

Árlejtési hirdetmény.

Baranya-Komlón a róm. kath. iskola-épület 2000 forinttal előirányzott

javitási munkálataira

f. hó 9-én délután fél 3 órakor a komlói iskola-épületben árlejtés tartatik, melyre a vállalkozni szándékozók meghivatnak.

A tervrajz a komlói községi birónál a kitűzött ideig betekinthező.

Komló, 1899. július 2-án.

Herbert Márton

biró.

Takács István

plébános.